

[Jørgen Junior.]

Det er ikke således, at der absolut skal neddæmpes i København eller visse andre steder, hvor der måske endda er brug for flere plejehjemspladser, men det vil være helt uacceptabelt, hvis det ikke nu klart vil fremgå af den fremtidige udvikling og den indstilling, som de til enhver tid værende regeringer og den til enhver tid værende socialminister skal efterleve, at målsætningen i dette er at flytte noget af presset fra plejehjem over til hjemmehjælp. Det er jeg helt sikker på der er enighed om, men det skal også efterleves. Selv om midlerne ikke er alt for gode, kan man ved at kontrollere udbygningsplanerne sørge for, at målsætningen efterleves, og det vil jeg kraftigt opfordre ministeren til at tage meget med i betragtning.

Der kunne godt startes en diskussion om kvindepolitik. Jeg har uhyre stor respekt for de dygtige kvinder, der har sørget for at uddanne sig så udmærket, som bl. a. den forrige taler. Jeg kan slet ikke se, at der er nogen nedvurdering i, at kvinder ikke skal lære, hvorledes man er hjemmehjælper. Jeg har tiltro til, at kvinder er fuldt så begavede som mænd, så de heller ikke behøver at lære den slags absurditeter, der står i den pågældende plan.

Henrik Toft (V):

Venstre er sympatisk indstillet over for lovforslag nr. L 215's hensigt om ansættelse af 2.000 flere hjemmehjælpere frem til 1980, så nogle flere ældre får mulighed for at blive længere i deres eget hjem. Det er jo alene det, som lovforslaget drejer sig om, selv om der i bemærkningerne er afskrevet et langt afsnit, som ikke direkte vedrører det foreliggende lovforslag, hvilket vi da også har fået afklaret under udvalgsbehandlingen. Dette fremgår klart af svaret på spørgsmål nr. 3, som er medtaget som bilag til betænkningen.

Der er jo uenighed mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om finansieringen af dette lovforslag, idet det fra kommunerne anføres, at staten direkte vil opnå neutralitet ved forslagens gennemførelse. Rimeligheden heri kan i hvert fald drages i tvivl.

Vi har nogle kritiske bemærkninger til hjemmehjælpernes uddannelsesplan, hvor vi gerne ser, at der bliver lagt mere vægt på de rent praktiske fag. Det kan jo nås endnu, da jeg forstår, at det ikke er forhandlet færdigt.

Ligesom de mange andre lovforslag, der er til behandling, skal dette jo også ses i en sam-

menhæng, og vi vil meddele vor endelige stillingtagen ved tredje behandling.

Holm (V):

Jeg skal gøre et par bemærkninger om de to forslag, der vedrører dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Regeringens forslag om en formindskelse af præmiebetalingen fra 3 til 1½ pct. giver næppe den helt store beskæftigelsesvirkning, fordi en arbejdsgiver for at forsikre sig mod risikoen for at skulle betale sygedagpenge til en nyansat tillige skal betale forsikringspræmie for de medarbejdere, der allerede er beskæftiget i virksomheden. Derved vil præmiebetalingen ofte blive lige så høj som 5 ugers dagpenge. Dette forhold er formentlig også årsagen til, at der i dag kun er tilsluttet ca. 7.000 arbejdsgivere ud af en gruppe på omkring 120.000, der har mulighed for at tegne disse forsikringer. En nedsættelse af præmiebetalingen fra 3 pct. til 1½ pct. af lønsummen vil næppe ændre dette forhold radikalt, men i forslaget ligger der altså en vis omkostningsdæmpning, så vi har ikke noget imod forslaget.

Det helt væsentlige problem, når det drejer sig om at skabe øget beskæftigelse, er som omtalt den økonomiske risiko, der er knyttet til nyansættelser med forpligtelsen til at betale 5 ugers sygedagpenge. En begrænsning af arbejdsgiverperioden vil være en omkostningsdæmpning, det vil begrænse frygten for nyansættelser, og det vil frigøre dynamiske kræfter i dansk erhvervsliv til gavn for såvel beskæftigelsen som betalingsbalancen.

Palle Simonsen (KF):

Nu er dette jo ikke nogen førstebehandling, og derfor skal jeg ikke komme med alt for mange praktiske kommentarer.

Hvad angår lovforslaget om hjemmehjælpen, vil jeg godt gøre opmærksom på, at det, jeg synes har været et problem under udvalgsarbejdet, mere har været de mange ting, der har været knyttet til lovforslaget i bemærkningerne, end det har været selve hovedprincippet i det for så vidt meget enkle lovforslag. Vi møder med en positiv holdning til det, der er grundideen i selve lovforslaget. Derimod er vi betænkelige ved nogle af de ting, som ministeren meddeler i bemærkningerne der senere vil blive gennemført. Hvad angår de ting, der kræver lovændringer, ja, da kommer vi tilbage til